RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 60.550 van 27 juni 1996
in de zaak A. 65.130/VII-13.337.

In zake : Marcel COBBAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel COBBAERT op 11 augustus 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 april 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende bevestiging van het besluit van 3 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding van zijn varkensfokkerij te Oostende, Polderdijk 10, met inzonderheid 1.200 dieren en 200 gespeende biggen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

> "Verzoeker exploiteert dus een varkensbedrijf met vier stallen.
>
> Voor de twee meest recente stallen wordt verzoeker door het bestreden besluit evenwel de exploitatievergunning geweigerd.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker nochtans steeds plichtsgetrouw de noodzakelijke administratieve verplichtingen heeft vervuld, en dat integendeel het bestuur steeds zelf in gebreke is gebleven om de vergunningsprocedure op de voorgeschreven wijze af te handelen.

Daarbij dient benadrukt te worden dat verzoeker niet zomaar op lichtzinnige wijze een aanvang heeft gemaakt met de bouwwerken voor de twee nieuwe stallen, doch tot het uiterste de verlenging van de verleende bouwvergunning heeft gevraagd (zie hiervoor het feitenrelaas).

Voor het bouwen van deze stallen diende verzoeker, net zoals elke landbouwer, een lening aan te gaan. Om deze leninglasten te kunnen aflossen, had verzoeker geen andere keuze dan de gebouwde stallen uit te baten.

Overeenkomstig de administratieve onderrichtingen, die verzoeker kende gezien het bestuur hem daarover zelf had ingelicht, kon aan verzoeker de exploitatievergunning niet geweigerd worden gezien de vergunning verleend was vóór 18 februari 1987 (zie hiervoor de richtlijn d.d. 12 april 1988 van minister Dupré).

In de gegeven omstandigheden is het voor verzoeker absoluut onmogelijk om de exploitatie van de inrichting terug te brengen tot enkel de twee oudere stallen. Zulks zou immers een forse reductie van het bedrijf impliceren naar slechts 1.000 dieren.

De catastrofale gevolgen van dergelijke drastische inperking blijken genoegzaam uit een boekhoudkundige nota d.d. 7 augustus 1995 van landbouwkundig ingenieur Noppe (zie bijlage).

In dit verslag werd voor het lopende jaar 1995 een boekhoudkundige prognose gemaakt voor de hypothese dat het bedrijf van verzoeker zou moeten afgebouwd worden tot 1.000 dieren.

Aldus bekomt men het resultaat dat concluant een jaarlijks verlies van bijna 800.000 Fr. zou dienen te incasseren bij het eventuele afbouwen van de exploitatie.

In de gegeven omstandigheden is het begrijpelijk dat het bedrijf van verzoeker gedoemd zou zijn om op korte termijn te verdwijnen, gezien niemand met dergelijke verliescijfers kan blijven werken.

Komt daar nog bij dat ook bij een sluiting van het bedrijf verzoeker de lopende leninglasten moet blijven dragen, zodat hij ook op persoonlijk vlak wordt bedreigd in zijn bestaanszekerheid.

Bij de A.S.L.K. bestaat aldus nog een uitstaande lening van 6.384.111 Fr., waarvan bijvoorbeeld in 1995 een som inclusief interesten van 1.477.021 Fr. dient terugbetaald te worden (zie het attest d.d. 22 december 1994 van de A.S.L.K. in bijlage).

Het is duidelijk dat verzoeker dus niet anders kan dan de inrichting in zijn huidige vorm verder ex-

ploiteren, omdat elke andere hypothese onvermijdelijk en onmiddellijk een financiële catastrofe betekent.

De gedeeltelijke leegstand van de stallen in afwachting van een arrest van de Raad van State over het beroep tot nietigverklaring, neemt bovendien niet weg dat deze stallen intussen onderhouden zullen moeten worden teneinde deze in goede staat te houden.

Tegenover deze inspanningen en kosten staan dan echter geen verdiensten meer.

Indien verzoeker het bestreden besluit, hangende een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, niet zou opvolgen, bestaat een zeer reële kans dat het bestuur dwangmaatregelen zal nemen en dreigt bovendien strafrechtelijke vervolging met zware gevolgen.

Concluderend kan gesteld worden dat het nadeel dat erin bestaat dat verzoeker zijn uitbating zou dienen af te bouwen naar 1.000 varkens, waardoor ten eerste de stopzetting van alle activiteiten onafwendbaar wordt en ten tweede verzoeker met leninglasten opgezadeld wordt die hij nooit nog zal kunnen aflossen, voldoende ernstig en moeilijk herstelbaar is";

Overwegende dat de verwerende partij er terecht op wijst dat verzoeker over de nodige vergunningen beschikt om tot 16 december 2001 een rundveestal en twee varkensstallen voor elk 500 dieren te exploiteren en dat de gevraagde vergunning de regularisatie beoogt van de exploitatie, zonder exploitatievergunning, van 1.200 varkens en 200 gespeende biggen; dat de door verzoeker ingeroepen nadelen in essentie te herleiden zijn tot de verplichting die onwettige uitbating stop te zetten; dat die verplichting in de eerste plaats voortvloeit uit verzoekers eigen onwettig handelen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J.	VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D.	VERBIEST,	staatsraad,
	R.	STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**